

Örkény István

(Budapest, 1912. IV. 5. - Budapest, 1979. VI. 24.)

gyógyszerész, vegyészmérnök, író

Apja, Örkény (1906-ig Oesterreicher) Hugó a budapesti Csillag gyógyszertár tulajdonosa volt. Beiratkozott 1930-ban a budapesti Műegyetemre vegyészmérnök-hallgatónak, de tanulmányait 2 év múlva megszakította. Apja gyógyszertárában volt gyakornok. A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1935-ben gyógyszerészi oklevelet szerzett. Még gyakornok korában kezdett írogatni. A Szép Szóban jelent meg az első novellája. Folytatta a műegyetemi tanulmányait, ahol 1941-ben vegyészmérnöki oklevelet szerzett. Első novellás kötetét is ebben az évben adták ki.

Munkaszolgálatosként a keleti frontra került. Két évig a Tambov melletti fogolytáborban élt, majd 1945-ben Krasznogorszkba került. Így csak 1946. XII. 26-én érkezett haza Budapestre. Azonnal bekapcsolódott a kor eleven irodalmi életébe. A Szépirodalmi Kiadónál vállalt lektori állást. A Lila tinta elbeszélését 1952-ben élesen támadta a hivatalos irodalomkritika. Az 1956-os forradalom utáni években hallgatásra ítélték. Így a budapesti EGYT gyógyszergyárban gyógyszerismertetőként működött.

Erről → dr. Kósa László írt regényt "Pisti a gyógyszergyárban" címmel (1989).

A szilencium 1963 után fokozatosan megszűnt, így újra megjelenhettek a sikeres drámái (Tóték, 1967., - Macskajáték, 1969) és prózai kötetei (Egyperces novellák, 1968, Időrendben, 1973, Rózsakiállítás, 1977). A Tóték színpadi változatával és az Egyperces novellákkal emelkedett világirodalmi rangra. Elnyerte a Kossuth-díjat 1973-ban. Sírja a budapesti Farkasréti temetőben van. Halála után Radnóti Zsuzsa gondozásában jelennek meg az életműsorozatának a kötetei.

Irodalom:

1. M. Életrajzi Lexikon. IV. köt. 684-687,
2. Zalai Károly: A magyar gyógyszer. nagyjai. Bp. 2001. 118,
3. Új M. életrajzi Lexikon. 4. kötet, 1209-1212,